

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
XIVe KAMER**

A R R E S T

**nr. 228.997 van 30 oktober 2014
in de zaak A. 212.636/XIV-35.657**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kristof Hermans,
 kantoor houdende te 3600 Genk
 Europalaan 50/2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
 van Binnenlandse Zaken
 die woonplaats kiest bij
 de Federale Politie DGS/DSJ
 gevestigd te 1050 Brussel
 Kroonlaan 145/A

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 mei 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de directeur-generaal van de Algemene directie van de Ondersteuning (DGS) van de federale politie, waarbij XXXX “niet geslaagd wordt verklaard en afgewezen wordt voor de basisopleiding van inspecteur van politie, met ontneming van de hoedanigheid van aspirant-inspecteur van politie”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 oktober 2014 om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Caroline Driesen, die *loco* advocaat Kristof Hermans verschijnt voor verzoeker, en adviseur Jana Mouton, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker start op 1 oktober 2012 de opleiding tot inspecteur van politie.

3.2. Verzoeker slaagt voor het eerste luik van de opleiding. Hij vat vervolgens het tweede luik aan, waarin hij wordt beoordeeld op basis van het dagelijks werk, het professioneel functioneren, een operationele stage en de eindexamens.

3.3. Op 26 maart 2014 beslist de directeur-generaal van de algemene directie van de Ondersteuning (hierna: directeur-generaal DGS) dat verzoeker niet is geslaagd voor de basisopleiding van inspecteur van politie. Hij wordt aldus definitief afgewezen voor de basisopleiding van inspecteur van politie en hij wordt de hoedanigheid van aspirant-inspecteur ontnomen op 31 maart 2014 om 24u00.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over de opgeworpen excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

7. Verzoeker voert aan dat hij, totdat de bestreden beslissing is vernietigd, een andere wending aan zijn loopbaan moet geven. De bestreden beslissing stelt een einde aan zijn loopbaan in de politiedienst en heeft voorts tot gevolg dat verzoeker is uitgesloten van elke deelneming aan selectieproeven bij de politie. Indien verzoeker het resultaat van de vernietigingsprocedure moet afwachten, dreigt “hij zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen”. Een nietigverklaring alleen kan niet volstaan om hem een genoegzaam herstel van het teweeggebrachte nadeel te waarborgen. Immers, op het ogenblik dat de nietigverklaring desgevallend zal worden uitgesproken, “zal het kwaad reeds geschied zijn en zal [verzoeker] in de periode van 01.04.2012 tot op de datum van de uitspraak de operationele stage niet kunnen overdoen”. Tot slot wijst hij op het bestaan van een causaal verband tussen de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en het vaststaande nadeel.

Ter terechtzitting verwijst verzoeker aanvullend naar twee arresten van de Raad van State waar volgens hem in vergelijkbare zaken het moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd aanvaard.

Beoordeling

8. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat volgt, dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

9. Het enkele feit dat verzoeker in afwachting van een tussen te komen vernietiging, een andere wending aan zijn loopbaan moet geven omdat een einde wordt gesteld aan zijn loopbaan bij de politie en hij uitgesloten is van elke deelname aan selectieproeven bij de politie, toont op zich niet aan dat verzoeker in omstandigheden verkeert die de zaak spoedeisend maken. In het bijzonder maakt hij niet duidelijk waarom hij niet alsnog zijn ambitie om politie-inspecteur te worden zou kunnen realiseren ingeval het voorliggende beroep tot vernietiging finaal wordt ingewilligd.

In de mate dat verzoeker het resultaat van de vernietigingsprocedure moet afwachten, is zulks het onvermijdelijke lot van elke beroeps-indiener. Zelfs aangenomen dat het weliswaar niet uitgesloten kan zijn dat de

hiermee verband houdende onzekerheid, afhankelijk van de concrete omstandigheden van een zaak, zodanig is dat verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde hierdoor niet kan afwachten, dan nog komt het aan verzoeker toe om zulks aan de hand van voldoende precieze en verifieerbare gegevens aannemelijk te maken. De loutere bewering ter zake voldoet niet.

Evenmin verduidelijkt verzoeker - *in concreto* - waarom volgens hem de omstandigheid dat “het kwaad” reeds zal zijn geschied op het ogenblik dat de nietigverklaring tussenkomt - aangezien hij vanaf 1 april 2014 tot aan de datum van de nietigverklaring de operationele stage niet kan overdoen - van dien aard is dat hij het resultaat van de procedure ten gronde hierdoor niet kan afwachten. Een uiteenzetting, beperkt tot een louter abstracte verklaring, zonder nadere illustratie of “bijzondere gebeurtenis” en zonder ook maar enig licht te doen schijnen op de onherroepelijke aard van de in algemene termen aangevoerde schadelijke gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte, volstaat niet om de spoedeisendheid aan te tonen.

Voorts doet de omstandigheid dat volgens verzoeker de Raad van State in bepaalde arresten zou hebben vastgesteld dat inzake vergelijkbare feiten voldaan was aan de toen geldende vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, geen afbreuk aan wat voorafgaat. Thans staat immers ter beoordeling van de Raad van State een andere wettelijke voorwaarde - de spoedeisendheid - waarvan de wettelijke draagwijdte niet gelijk is aan die van het ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’. De enkele verwijzing naar de vroegere rechtspraak volstaat aldus niet ter adstructie van de wettelijke voorwaarde van spoedeisendheid.

Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker geenszins aantoon het resultaat van het annulatieberoep niet te kunnen afwachten.

Conclusie

10. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

VII. Kosten

11. Wat de vraag van verzoeker tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft wordt de bijdrage in de betaling van de kosten bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

VIII. Anonimisering

12. Verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

13. Luidens artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques